

so v. a. त्र्यम्बक dem Rudra Trjambaka geweihte Kuchen (अपूप) TS. 3,2,2,3. देवं त्र्यम्बकैरप्यजत TBa. 1,4,10,9. त्र्यम्बकै रुद्रं निरवाद्यत 6,9, 1. KĪTJ. 36, 14. ÇAT. Br. 2,6,2, 1. 9. KĪTJ. Ça. 15,2,3. ÇĀṆK. Ba. 5,7. ĀÇV. Ça. 2, 19. — 3) m. Bez. der Opferhandlung, bei welcher diese Kuchen vorkommen, ÇĀṆK. Ça. 14,10,22. — 4) f. मा Bein. der Pārvatī H. 203. die drei Augen sind: सोम, सूर्य und अनिल Devī-P. im ÇKDr. — 5) n. N. eines Liṅga ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 64, a, 8. Verz. d. B. H. No. 1242.

त्र्यम्बकसख (त्र्य° + सख = सखि) m. der Freund Trjambaka's, Bein. Kuvera's AK. 1,1,1,63.

त्र्यम्बुक (त्र्यम्बक?) eine Art Fliege VJURP. 117.

त्र्यं s. u. 1. अत्र.

त्र्यरूपा (त्रि + अरूपा) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Trai-vr̥shṇa RV. 5,27, 1. 2. Liedverfasser Ind. St. 3,218. Traidhātva Aikshvāka PAṆĀV. Br. 13,3. — Vgl. त्र्यारूपा.

त्र्यरूप (त्रि + अरूप) adj. f. ई an drei Stellen rōthlich gezeichnet: गावः RV. 8,46,22.

त्र्यवर s. u. अवर 1, e.

त्र्यवि m., त्र्यवी (त्रि + अवि?) f. ein achtzehn Monate altes Kalb: उर्धा तंश्चै त्र्यविं रेरेकाणा RV. 3,55,14. VS. 14, 10. 18,26. 21, 12. 24, 5. 12. 28,24. fem. 18,26. — Vgl. पञ्चवि.

त्र्यशीत (von त्र्यशीति) adj. f. ई der 83te MBa. und HARIV. in den Unterschr. der Adhājā.

त्र्यशीति (त्रि + अशीति) f. dreiundachtzig P. 6,3,48. 2, 35.

त्र्यशीतितम (vom vorherg.) adj. der 83te R. in den Unterschr. der Adhājā.

त्र्यष्टक 1) adj. drei (त्रि) Aṣṭakā enthaltend: हेमत् Gobh. 3,10,5. — 2) n. eine Art Gefäß Suçr. 1,171,19.

त्र्यष्टन् (त्रि + अष्टन्) drei Mal acht: त्र्यष्टवर्ष 24 Jahre alt M. 9,94.

त्र्यस्र (त्रि + अस्र) 1) adj. dreieckig. — 2) m. N. einer Pflanze, = त्रिधारस्रुक्ती RĀGĀN. im ÇKDr. u. dem letzten W. — 3) n. Dreieck COLEBR. Alg. 58. Vgl. u. अश्र.

1. त्र्यहं (त्रि + अह = अहन्) n. ein Zeitraum von drei Tagen (त्र्यहम् während dreier Tage, त्र्यहात् und त्र्यहनेन nach drei Tagen) ÇAT. Ba. 11,5,4, 11. 14,9,4, 12. KAUC. 141. M. 4,110.222. 5,64.72. 10,92. 11, 211. JĀGĀN. 1,144. VARĀH. BRH. S. 24,60. 29,31. 33,11.

2. त्र्यह (wie eben) 1) adj. drei Tage dauernd R. 1,13,43. — 2) m. eine dreitägige Feier ÇAT. Ba. 4,5,4, 13. 9, 1. 12,2,2, 12. ĀÇV. Ça. 9, 1. KĪTJ. Ça. 24,7, 14 u. s. w.

त्र्यहस्पर्श (1. त्र्यह + स्पर्श) m. das Zusammenstossen dreier lunarer Tage mit einem solaren ĠOTIṢHA im ÇKDr. त्र्यहस्पृश n. dass. ĠOTIṢHATATTVA ebend.

त्र्यहान (von 1. त्र्यह) adj. drei Tage dauernd LĪTJ. 8,4,11.

त्र्यहैहिक (1. त्र्यह + ऐहिक) adj. der auf drei Tage Nahrungsmittel im Vorrath hat M. 4,7. KULL. führt ऐहिक auf ईहा zurück; aber vom belegbaren ऐहिक (von इह hier) hiesig, am Orte sitzend, könnte man wohl auch zur Bed. vorrätig, Vorrath gelangen. — Vgl. त्रैहिक.

त्र्यह्ना (त्रि + अह्ना) adj. nach drei Tagen erfolgt Vor. 6,38,39.

त्र्याताया (von त्र्यत) m. wohl ein Çiva-Verhrer gaṇa देवुकार्यादि zu P. 4,2,54. °भक्त (proparox.) n. eine von einer solchen Religionsgenossenschaft bewohnte Gegend ebend.

त्र्यायुषं (त्रि + आयुस्) n. P. 5,4,77. dreifache Lebensdauer oder Lebenskraft; nach MAULOH. die dreifache d. i. aus Kindheit, Jugend und Alter bestehende Lebenszeit; vgl. ÇAT. Br. 12,9,1,8. त्र्यायुषं जमदग्निः कृष्य-पत्स्य त्र्यायुषम् यद्वेषु त्र्यायुषं तन्नो अस्तु त्र्यायुषम् VS. 3,62.

त्र्यारूपा (von त्र्यरूपा) m. N. pr. des Vjāsa im 13ten Dvāpara VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 52,5,37. — Vgl. त्र्यारूपा.

त्र्यार्षेय (त्रि + अर्षा) adj. drei R̥shi-Stamm-bäume in sich schliessend: प्रवर PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58. fgg. Nach KĀNDARĀKHA-VA-ĪKĀSPATI'S KĀNDANADHENUVIDHI im ÇKDr. soll der pl. so v. a. ein Blinder, ein Tauber und ein Stummer (!) bedeuten.

त्र्याल्लिखितं (त्रि + अल्, partic. von लिख् mit अल्) adj. an drei Stellen geritzt, drei Marken tragend: इष्टका ÇAT. Br. 6,5,2, 2. TS. 5,2, 8,3,4. °वत् aus solchen Backsteinen bestehend: चिति ÇAT. Br. 8,7,2,17.

त्र्यावत् (त्रि + आवत्) adj. in drei Abtheilungen verlaufend, aus drei Reihen bestehend: त्रिः पर्यागिराति त्र्यावद्धि यज्ञः TBa. 2,1,2,4. ÇAT. Br. 12,2,2, 12. त्र्यावतो वै देवाह्यावत इमं लोकाः 13,1,2, 2. — Vgl. त्रिवत्.

त्र्याशिर (त्रि + आशिर) adj. mit drei Milchproducten gemischt: सोमाः RV. 5,27,5. Nach SĀJ. mit दधि, सक्तु, पयस् gemischt.

त्र्याकल (?) Suçr. 1,201,2.

त्र्याकव (त्रि + आकव) gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127. त्र्याकव v. 1.

त्र्याहिक (von त्रि + अह = अहन्) adj. 1) nach drei Tagen wiederkehrend: ष्वर Fieber APARĀGĪTĀSTOTRA im ÇKDr. — 2) auf drei Tage mit Nahrungsmitteln versorgt JĀGĀN. 1,128. त्रैहिक (vgl. त्र्यहैहिक) v. 1.

त्र्यतरीभाव (त्रि + उ° von उत्तर + भू) m. eine Progression mit drei LĪTJ. 6,5,17.

त्र्युदायं (त्रि + उदाय von इ mit उद् + अ) n. das dreimalige Hinzutreten zum Altar (in den drei täglichen Spenden) RV. 4,37,3.

त्र्युधनं (त्रि + उधन् = ऊधन्) adj. drei Zitzen —, Euter habend: त्रिपात्रस्यो वृषभो विश्वत्रेप उत त्र्युधा पुंरुध प्रजावान् RV. 3,56,3.

त्र्युषणा (त्रि + उषणा) n. die drei hitzigen Stoffe: Ingwer, schwarzer und langer Pfeffer AK. 2,9,112 (nach ÇKDr. soll dies die Lesart des Textes und त्र्युषणा eine von BHAR. aufgeführte Var. sein). त्र्युषणा H. 422. Suçr. 1,142, 12. 161,5. 315, 1. 2,420,2. 493, 16.

त्र्यच (त्रि + अच) n. = तृच, त्रिच eine aus drei Versen bestehende Strophe M. 8,106. 11,254. JĀGĀN. 1,24.238.

त्र्येत (त्रि + एत) adj. f. त्र्येणी und त्र्येनी an drei Stellen bunt, — gesprengelt: शस्तली ÇAT. Ba. 2,6,4, 5. KĪTJ. Ça. 5,2, 15. ĀÇV. GRH. 1, 14. PĀN. GRH. 1, 15. 2, 1.

त्र्यैहिक adj. v. 1. für त्र्याहिक JĀGĀN. 1,128. — Vgl. त्र्यहैहिक.

1. त्रं und तु Stamm der 2ten Person sg. त्रम् RV. 2,1,1. fgg. त्राम् 1,5,8. 63,6. 102,9. त्रया 102,4. 2,4,9. 23,10. त्रौ = त्रयाः त्वा युजा (= त्रया युजा 1,102,4) 4,28, 1. 2. 8,81,31. त्र्यम् 7,14,13. 19,10. 29,1. mit Abfall des म vor Vocalen (vgl. अस्माकम्): तुभ्येदिमा सर्वना 22, 7. 1, 135,2. 8,71,5. 9,62,27. auffallend मम तुभ्य च सवनम् PĀN. GRH. 1,6.